

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

Адреса: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, FEBRUARY 25, 1931. No. 8 (308). VOL. VII.

PIK VII. Ч. 8 (308). СЕРЕДА, 25 ЛЮТОГО 1931.

БУДЖЕТ ПРЕМ'ЄРА МАНІТОБИ НІЧОГО НЕ ПОМОЖЕ БІДНЯКАМ

В суботу манітобський прем'єр Брекен оголосив свій бюджет на поточний діловий рік. З него показується, що видатки провінції вносимуть около 14 мільйонів 403 тисяч доларів, а на це уряд Манітоби очікує приходів на суму 14 мільйонів 411 тисяч 600 доларів. Брекен заявив, що ввиду неможливості сколектувати з землі податку відомого, як податок на здоров'я, що стягають через 37 років, його зносився, а натомість підноситься податок на залізницю та на більші приходи. Крім цього для зменшення безробіття він пропонує розглянути плян, щоб збудувати на ріці Давфін над озером Вінніпег електроводну станцію. На це малосія би відвернули води ріки Саскечеван з Сідар озера до озера Вінніпегозіс, яке є сполучене з озером Манітоба та через Давфін рівер з озером Вінніпег. Електровня давала б около 400,000 кіньських сил і належала б провінції Манітоба та мала б поставити її дешевої електричної сили та освітлення.

Деякі думають, що це є тільки виборчий маневр лана пре-

мієра Брекена, бо цього року повинні би бути розписані нові вибори в Манітобі. Однак урядово було заявлено, що уряд Брекена не думає розписувати виборів, бо є криза і наряд не хоче тепер виборів, горяться. Мабуть наряд би не мав нічого проти, але видай пан Брекен боїться, щоб не сталося з ним це, що сталося з ліберальним урядом Кінга в домініантних виборах минулого липня.

При цій нагоді люди довідались, що уряд Брекена заручився за манітобський гвіт пул на суму около \$3,491,611. Ці гроші пул завинив банкам, і якщо не віддасть, уряд ім віддасть з провінціанальних податків. В застав за це уряд Брекена має моргедж на всі лулеві елеватори, які вартують, каже, майже таку саму суму і він не втратить на поручі. Звісно, що ні. Втраять люди, які платять всі податки провінції. Банкіри ніколи і нічого не втратять, а по слухностях вони повинні би втратити на цій лулеві транзакції, бо то вони казали в 1929 році задержати продаж пшениці.

РОЗКРИТО ВЕЛИКИЙ ХЛІБНИЙ ТРЕСТ В КАНАДІ

Свого часу цей часопіс доносив, що були домагання від організованого робітництва, щоб уряд в Оттаві провірив, чому то ціни на хліб по містах не обнизались в пропорції до обнижень цін на пшеницю. Рад-не-рад міністер праці Гідеон Робертсон назначив комісію, яка мала це прослідити. Ця комісія видала зараз свій звіт, в якому говорить, що нема підстав думати, щоб існувала комбінація для здирства покупців хліба. Але водночас комісія заявляє, що є чотири млинові компанії, імено Лейк оф ді Вуде Милінг Ко., Мейп'л Ліф Милінг Ко., Огіаві Флавр Милс Ко., які разом контролюють 96 пекарень в більших містах Канади. Ці пекарні мають під своєю контролею одну третю хліба проданого в цілій Канаді, а 90% хліба в містах, в яких вони оперують. Чи треба це ліпшого доказу, що це становить величезний хлібно-млиновий трест, який рабує покупців хліба і фермерів на пшениці. Сво-

го часу писалося вже, що ці великі млини мали право забирати фермерську добру пшеницю. Розвивали пломбу на вагоні і робили пробку, чи пшениця має багато протеїну в собі. Тоді, як вона багата на протеїн, млинова компанія брала собі вагон, а фермерові посилали інший, який мав менше вартості в собі, хоч того самого грейду пшеницю. Фермерська Ліга Єдності, кожний член повинен повести розяснювальну кампанію ствердження тут фактів, щоб бідняцькі фермери знали, так як відбувається визиск і як він ніткою снується аж до остаточного покупця хліба. Але помімо того панська "урядова" комісія не знайшла винуватців. А це доказ, як треба боротися за усунення панської а встановлення влади працюючих. Щоби закрити капіталістів, комісія сказала, що зарплата пекарських робітників є причиною високих цін на хліб. Є це безлічна лож, бо пекарські робітники є дуже кецько платні.

ЗЕМЕЛЬНІ ПЯВКИ ЛАГОДЯТЬ ВЕЛИКІ ФАРМИ

Моргеджені пняки нахалали багато землі від бідних фермерів і минулого року наймили агнонома, пана Райселя, щоб фермувати діл них цю землю. Він має вже на цю землю 25,000 акрів землі готової і двоє підменеджерів. Вістки, що про це говорять, заявляють також, що пан Райсель має шестові десяти радів стійки, тоб то 250,000 акрів землі. Значить, справджується, що ми шесали це минулого року про великі фарми. А заперемо наших читачів, що на та-

ких великих фармах панам полагатись ростити пшеницю навіть по 50 ц. бунель. Коли покажеться, що такі великі фарми є полатні, так ви побачите, як компанії зачнуть вигнати здожджених фермерів з землі і замінювати ці фарми на великі фабрики пшениці. Фермерська Ліга Єдності мусять повести розяснювальну кампанію, до чого їде і організувати бідняцьких фермерів до оборони перед викиданням з фарми. Також боротися за нашими домаганнями.

Пляни нападу на Радянський Союз щораз більше виявляються

Париж, 22 лютого. — До Парижа з'їхали представники 27 націй, щоби пібито налагодити продажу надвижки свропейської пшениці. На ділі ж Європа (в винятком, Радянського Союзу) не має великої надвижки пшениці. Коли б трудове населення мало за що купити пшеничного хліба, цієї надвижки давно не стало би. Мільйони безробітних не можуть купувати дорогого пшеничного хліба. Тому великим землевласникам і куруляям остає багато лишків. Країни, в яких є оця надвижка, хотіли би продати це країнам, в яких є більш населення, а менше пшениці. Уряди других країн, а передовсім Франції, заявля-

ють, що закуплять цю надвижку пшениці, але за це вимагають, щоби ці рільничі країни купували в їх промисловців фабричний товар та вступили до блоку проти Радянського Союзу. Таким чином весь капіталістичний світ щораз тісніше об'єднується проти соціалістичного світа, проти країни рад.

Перше засідання тих 27 представників європейських капіталістичних країн відбулося при замкнених дверях. І це дає найліпший доказ, про що там говорилося. Такі країни, як Польща, Румунія, Югославія і інші мають від поміщиків і глитаїв надвижку збіжжя, під час, коли біднота села і міста не бачить пшеничного хліба.

Вони хотіли би, щоб Франція, Бельгія, Німеччина і інші купували цю надвижку. Інакше їхне рільниче населення ще більше зрадикалізується. Тепер рільниче населення у всіх капіталістичних країнах зааітовується тим, що радянська пшениця "заспала" світ. Хоч всім відомо, що коли капіталісти перестали би вискукувати і дали своїм безробітним працю, люди спожили би всю пшеницю, яка є на світі — своєю і радянську — однак помімо того, що ціна є низька, наприклад, навіть в Канаді і Злучених Державах, багато людей, не маючи праці, голодує. Не радянську пшеницю треба усунути, а капіталістичний визиск із лиця землі.

КАНАДІЙСЬКА БУРЖУАЗІЯ ЛАГОДИТЬСЯ ТАКОЖ ДО ВІЙНИ

Монтреал, 22 лютого. — До Канади запрошено найбільшого британського інженера знатка портів і устаткування в лрстаніях, сер Александра Гібб-а, щоби переглянув канадські пристані Монтреал, Галіфакс, Ст. Джан, Квебек і Венкувер. Бенетів міністер мореплавання, пан Дюранло, говорить, що пана Гібб-а запрошено ради заведення заопаджень в цих портах. На ділі ж ці порти будучи під капіталістичною контролею та для капіталістичного зиску, були ведені і влаштовані як найекономічніше, але ходять про це, щоби провірити, наскільки надаються вони для вантажу воєнних матеріялів на випадок війни. А війна висить у воздуху, бо всі події з останніх часів вказують на це, що світова буржуазія об'єднується щораз ті-

сніше до нападу на Радянський Союз в надії розгромити його, заки він докінчить п'ятилітку. П'ятилітка зробила би його незалежним від капіталістичних країн. Навпаки, як стан би тоді загрозою для капіталістів, бо в нему піде пильна праця над розбудовою і розгортанням соціалістичного господарства, над піднесенням життєвого рівня працюючих, а в капіталістичних країнах буде щораз більше безробіття і занепад. Так ці вигляди спонукують капіталістів вдарити ще в цій році на Радянський Союз. Але вони перерахуються. Маса трудового населення не дадуть гнати себе на різно ради задержання великих панських зисків, а коли пани силою поженуть їх на війну, маси трудового населення перетворять цю війну в війну проти своїх власних визискувачів.

ЗАМИКАЮТЬ УСТА БОЄВИМ РОБІТНИКАМ

Монтреал. — Монтреальські капіталісти налякались клясової свідомості робітників, які організують демонстрації проти безробіття і виморування голодом і казали недавно своїй поліції заарештувати провідників товаришів. В цей спосіб 27 осіб попало в руки поліції. Коли на мітингу читано резолюцію і товариш, який її читав, заштан присутник: "хто є за резолюцією" то панська поліція зробила оскарження, що він говорить: "хто є за революцією". І на цій підставі визинуть робітників, щоби замкнути ім уста, але поміняються пани, бо не тільки робітники міст, але і робітники фармів скажуть своє слово. Подібний "фрейм-ап" зробила поліція і в Венкувері. Ніхто не робить революції резолюціями. Революція робиться боротьбою. Клясово свідомі фермери повинні також протестувати проти поліцейського терору та фальшивих оскаржень. Фермерська Ліга Єдності повинна

дати почин до таких протестів. Домагання усунення проти арештованих оскаржень опертих на фальшивих звіданнях поліційних стульджентів, треба вислати до департаменту аторней дженерал, одіого в Вікторії, Б. К. (про Венкувер), другого в Квебеку (про Монтреал).

ЗАЛІЗНИЧИЙ ВИХІД З ПІС РИВЕРУ.

ВЕНКУВЕР, 22-го лютого. — Президент Сінгара Бітлі, заявив, що шестові компанії інженери пропозають свій звіт щодо можливостей побудувати залізничний вихід з Піс Ривер до Тихого океану в Британії Колумбії. Досі всі фермерські і інші продукти мусяти їти вперед на єхід до Едмонгону, а потім вертати знов на захід до Венкувер. Новий вихід, коли його побудують, дасть залізничним баронам Канади ще більш приходу, як мають зараз, а бідняцьким фермерам Піс Риверу мало що допоможе.

БУРЖУАЗІЯ ІНДІЇ СТАЄ ПРОТИ СВОГО БІДНОГО НАСЕЛЕННЯ

Новіші вісти з Індії говорять, що революційний рух індійських широких трудових мас скоро росте і індійська буржуазія боїться його та тому благає британську допомогу її здавити бунт бідних селян і робітників. Представник індійської буржуазії Ганді згодився вести переговори з віскоролем Індії лордом Ірвіном, а націоналістичний індійський комітет дав Ганді повноважсть прийти до згоди. Деспеша з Нью Дельгі з 22 говорять, що Ганді поставив Ірвінові такі домагання, як ціну заперестати цивільний непослух: загальна амнестія для політичних в'язнів; прослідження поліційних ексцесів; зворот сконфіскованої влади за неплатення податків; свобода для селян робити собі самими сіль. За сповнення тих домагань Ганді з своїми націоналістами готов заперестати цивільний непослух та агітацію проти плачення податків.

Бритійська преса подає, що властво не Ганді, а Джавагар-яль Неру є зараз силою в Індії. Неру не згодиться на ніякі уступки, але вимагає повної незалежності. Приймаючи до маганья Ганді, британська вла-

да в Індії сподіється розколоти націоналістів і ослабити тим. Вміжчасі революційний рух в Індії не послаблюється, а навпаки, кріпшає. Вістка з 22 лютого з Бомбею, Індія, говорить, що в селі Утманзай, в околиці Пешавару, в північно-східній стороні Індії, поліція вбила двоє, а поранила шістьох тубильців підчас демонстрації. Поліція не могла подолати сама цю демонстрацію і викликала військо собі на поміч. Демонстрація домагалася випущення арештованого націоналістичного провідника Сафархана. Поліція зачала розганяти людей, які відповіли її камінням. Поліція вистрілила десять разів до демонстрантів, заки їх розігнала.

Іншу демонстрацію розбито в Бомбею там і заарештовано поверх 500 осіб, включаючи "воєнну раду" націоналістів. Це робиться тоді, коли лорд Ірвін "обіцяє" розслідути поліційні ексцеси, а Ганді торгується з ним. Мабуть населення покине незадовго таких провідників, як Ганді, яким ходить про це радше, щоби не допустити індійське населення до викличення всіх пнів на смітник, як дістати автономію.

БУНТ НАЦІОНАЛІСТИЧНИХ ВІЙСЬК В КИТАЮ.

Донесення з останніх днів з Китаю говорять, що вислані зрадником Чан Кай-Шеком націоналістичні війська на розгромлення Червоної китайської армії збунтувалися та позривали залізничні рейки коло міста Цінін. Водночас 600 залізничників вийшли на страйк і полягали на треку, щоби перешкодити рухові потягів.

Донесення з останніх днів з Китаю говорять, що вислані зрадником Чан Кай-Шеком націоналістичні війська на розгромлення Червоної китайської армії збунтувалися та позривали залізничні рейки коло міста Цінін. Водночас 600 залізничників вийшли на страйк і полягали на треку, щоби перешкодити рухові потягів.

ПРОТЕСТ ВІННІПЕГСЬКОГО РОБІТНИЦТВА ПРОТИ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО ТЕРОРУ

Зараз зріс поліційний терор проти клясово свідомих робітників, які мають відвагу виступити в своїй обороні та розказати другим про причини кризи і нужди робітників та бідняцьких фермерів. Таких осіб панська поліція арештує і фабрикує проти них обвинувачення, щоби тільки заслати їх на якийсь час в холодну, щоб не розкривали очей виморуваням голодом робітникам і фермерам та не вказували, де є причини теперішньої кризи в промислі і в рільництві. Вінніпегське організоване робітництво встроїло проти цього терору протестатійний мітинг в театрі Домініон в неділю по полудні

22 лютого. Промовці говорили, що канадійська буржуазія бачить, що робітництво і бідне фермерство зачинає розуміти, що є дві кляси людей на світі і що треба боротися панською клясою. А також, що трудящі не вірять вже панським брехням про Радянський Союз, але бачать, як в нему усунено безробіття до того степення, що бракує вже робітників, як в нему життєвий рівень працюючих підноситься матеріально і культурно та як пани капіталісти налякались цього і лагодять війну проти Союзу. Мітинг прийняв односторонню резолюцію протесту і вислав до панської влади.

БІТІ УЩАСЛИВЛЮЄ БІДНЯКІВ НОВОЮ ПЯВКОЮ

Щоби бідняцькі фермери знали, що Канадою править зараз не консервативний Бенетів уряд, а на ділі править цю всемогутній Сінгар — тобто його шеровці, які є шеровцями банків і великих фабрик та підприємств — фермери повинні знати, яку нову "медичину" на кризу в рільництві проголошен президент Сінгара, пан Бітлі. Він заявив, що його друзі заікорпорували приватну компанію з капіталом на 5 мільйонів доларів, щоби позичати фермерам на 6% на закупню всякого рода живого скота. Пшениця не виргувала бідняків від банкрутства, отже після пана Бітлого живий скот має їх вирятувати. На ділі ж панам ходить про це, щоби не тільки пшеницю, але і живого скота фермери продукували на велику скалю і віддавали за безцін-

Щоби бідняцькі фермери знали, що Канадою править зараз не консервативний Бенетів уряд, а на ділі править цю всемогутній Сінгар — тобто його шеровці, які є шеровцями банків і великих фабрик та підприємств — фермери повинні знати, яку нову "медичину" на кризу в рільництві проголошен президент Сінгара, пан Бітлі. Він заявив, що його друзі заікорпорували приватну компанію з капіталом на 5 мільйонів доларів, щоби позичати фермерам на 6% на закупню всякого рода живого скота. Пшениця не виргувала бідняків від банкрутства, отже після пана Бітлого живий скот має їх вирятувати. На ділі ж панам ходить про це, щоби не тільки пшеницю, але і живого скота фермери продукували на велику скалю і віддавали за безцін-

Будуйте Лігу Фермерської Єдності і її орган в укр. мові "Ф. Ж.!"

ДО РОБІТНИКІВ І БІДНИХ ФАРМЕРІВ КАНАДИ!

ВІДОЗВА ПЛЕНУМУ ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ

Помимо погрозу та застрашувань зі сторони поліції, пленарна сесія Центрального Комітету Комуністичної Партії Канади, на яку зібралися провідні робітники зі всіх частей Канади, відбулася свої довші наради. На Центральному Комітеті, як на авторитетне тіло Комуністичної Партії Канади, спадає обов'язок збільшити масову активність партії і через неї подбати про відповідний провід між робітниками і бідняцькими фермерами в їхніх загострених класових боях проти канадійського імперіалізму.

Партійний Пленум застановався широко над головними питаннями, які зараз лежать перед канадійськими робітниками. Він дискутував над теперішню кризою так, як це вона дотикає робітників і яка є частину загальної кризи капіталізму в цілому світі; він дебатував над способами, при допомозі яких можна зорганізувати канадійських робітників до класової боротьби і відтягнути їх від впливу реакційних, лейбористських "провідників". Пленум радив над способами, що при їх допомозі робітничий клас Канади перед обличчям поліційного терору і зростаючого фашизму міг організуватися у фабриках, заводах і майнах до класової боротьби проти визискувачів. Пленум старався передискутувати все, що було на програмі про масове безробіття, про організування безробітних мас до боротьби за асекурацію від безробіття. Дискутовано над кожним важним питанням, яке нас, як робітників, торкається. Комуністична Партія Канади, як партія робітничого класу, уважає це за свій обов'язок дискутувати над речами, активно виконувати всякі рішення і давати звіт зі своїх нарад перед робітниками, яких вона репрезентує і в імені яких вона говорить.

Під цей час Пленум уважає, що головним завданням партії є організувати робітників і бідних фермерів до спільної акції, щоб добитися полехи в теперішніх капіталістичних злиднях і голодуванні — піднести бойові здібності робітників і бідних фермерів на найвищий ступінь і домогтися від капіталістів та їхньої держави негайної полехи — в формі асекурації від безробіття, ширшої заробітної плати, коротших годин праці і негайної допомоги голодним фермерським масам.

Маючи це на увазі і будучи свідомі своїх завдань, як партія робітників, ми звертаємося до вас, робітників і бідних фермерів капіталістичної Канади, з цим боевим закликом.

Нужда і злидні бродять країною, яку робітники і гомеядовці зробили ідолячою своєю тяжкою працею. Ви ті, які віддали своє життя, щоб наповнити склади висцери і виті, якими заручилися старі шури та "візничі землі", ви ті, яких трахнулося як собак. Коли ви працюєте, то вам обіцяють заробітну платню і кажуць працювати довші години. Ви, фермери, які виробили землю, примиряєтеся з голоду і самоті, підчас коли ваше збагачення тоне по селянських водах. Ви домагаєтесь права на життя, то вас поліція дерезає і б'є клямами по голові, вас депортує з цієї країни, а ваших провідників посилає до в'язниці, капіталістичні суди. Ніколи в історії Канади не була така судьба робітників така рошучлива; ніколи шалені панау-

чою класи не було таке дике, як зараз. Ніколи потреба рішучого опору цим обставинам не була така лешуча, як зараз!

Чи визискувачі відчувають цю кризу і чи вони терплять від неї? Ні! Після їх власних слів їхні зиски цього року є далеко більші, як минулого. Банкіри, фінансові барони, імперіалістичні вкладчики — всі вони живуть в роскошах завдяки визиску вашої праці. В шаленій спробі за пошукуванням ринків, щоб збільшити свої доходи, вони наступають на ваш рівень життя, кладуть цілий тигар кризи на плечі ваші і ваших родин. Не боси, але ви терпите і відчуваєте наслідки кризи!

Канадійський імперіалізм розгизувався в пошукуванні за світовими ринками. Зростає горлорізана конкуренція; вкладається плани для дальшого поневолення мільйонних кнотаїських мас, щоб таким чином канадійські імперіалісти рука в руку з американськими і британськими імперіалістами могли збільшити своє грабінництво. Імперіалістичні суперники детять стрімголов до війни, в якій покличеться вас до нападу на ваших товаришів-робітників в інтересі ваших панів.

Під маскою крику про "радянський домпінг" і винуючи "невільничу працю" за тутешні обставини, імперіалісти приготують вас до війни проти Радянського Союзу, проти країни, яка розв'язала проблему безробіття, в якій обставини працюючої класи постійно поліпшуються, в якій заробітна плата підноситься, а години праці скорочуються; де першим обов'язком робітничого уряду є добробут кожного працюючого. Який контраст, коли взяти під увагу вашу нужду і злидні! Але щоб злушити цей яскравий приклад для робітників світу і щоб загарбати оту країну, як ринок для збуту своїх товарів, вас хитро приготують до нападу на робітничу країну з метою її знищення!

Що ж можна сказати про так званих "робітничих провідників"? Чи вони боронять ваших інтересів? Ніколи! Їхнім завданням є зв'язати ваші руки і ноги; при допомозі свого сліплення вони мають на своїй програмі віддати вас зв'язаним босам. Боротьба — це слово, яке вони ненавидять; зрада і "співробітничання" — це їх проповідування. Вони співробітничать з поліцією, щоб тримати вас покіними і відбрати вам голос. Вони допомагають урядові знищити рух лівого крила. Вони є капіталістичними агентами в наших рядах.

На силні спроби урядів і лейбористських фейкерів зорбиги партію делегально і знищити робітничий рух, комуністична партія відповідає зарплати урядові знищити рух лівого крила. Вони є капіталістичними агентами в наших рядах.

На силні спроби урядів і лейбористських фейкерів зорбиги партію делегально і знищити робітничий рух, комуністична партія відповідає зарплати урядові знищити рух лівого крила. Вони є капіталістичними агентами в наших рядах.

На силні спроби урядів і лейбористських фейкерів зорбиги партію делегально і знищити робітничий рух, комуністична партія відповідає зарплати урядові знищити рух лівого крила. Вони є капіталістичними агентами в наших рядах.

біття, проти дірваних "шур" та "релігійної праці" — оце наші домагаючі! Зборема безробітні робітники мусять відмовитися гинити з голоду, як шури. Вони мусять горушитися в лави Краєвого Товариства Безробітних і боротися за негайну допомогу.

Бідняцькі фермери, збанкрутовані і виголоджені, мусять відмовитися покидати землі і оставляти свої доми на приказ моргеджеских п'явок та банкових кровопивців. Вони мусять боротися за сканцелювання своїх довгів та податків та домогтися негайної беззворотної допомоги готівкою від держави, щоб можна втримати при житті себе і свої родини. Народжується Ліга Фермерської Єдності. Обов'язком кожного бідного фермера є лутитися довкола її боевої програми і тимсамим лутитися з голодуючими масами мист!

Така є відповідь комуністичної партії! Це є заклики Пленуму Центрального Комітету нашої партії!

Бойова організація є потребою теперішнього часу! Бойові робітничі юні і бойові організації безробітних по містах, бойова фермерська краєва організація на фармах. Питання, яке стоїть перед нами, є: боротися чи голодувати? Середньої дороги немає. Або борімся за право на життя як люди, за щастя наших жінок і родин, або гинемо з голоду як собак, мовчазні і боязливі!

Негайні кроки, до яких ми кличемо робітників, є сконцентрувати свої сили зараз довкола домагаючі Воркерс Юніті Ліг закону про безплатну асекурацію від безробіття, щоб звернути на нього увагу реакційного уряду Бенета. Ми кличемо робітників вийти на вулиці міст 25-го лютого і спільно з робітниками цілого світу домогтися того дня від імперіалістичних держав права на життя.

Тільки в такий спосіб зможуть робітники і бідні фермери врятувати себе! Тільки в такий спосіб зможемо ми обидва боротися проти голоду вдома приготувитися до оборони Радянського Союзу і відмовитися від участі в капіталістичних війнах!

Горніться до боротьби! Боріться, а не голодуйте! Відмовтеся приймати пониження і невільничтво від капіталістів! Викривайте уряд, як імперіалістичного ворога робітників, як уряд — творця війни!

Горніться довкола комуністичної партії і поваліть спроб босів розбити її!

Будуйте свою зброю боротьби, Воркерс Юніті Ліг і Фермерс Юніті Ліг!

За підвижку заробітної плати і за 35-годинний тиждень праці!

За безплатну асекурацію від безробіття коштом панської класи!

Проти викидання з фармів і за негайну допомогу голодуючим!

Бороніть Радянський Союз! Організуйтеся і боріться!

Проти поліційного терору і робітничих фейкерів!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ

Читайте і поширюйте між своїми сусідами "Фармерське Життя" та приєдуйте передплатників.

ПЕТЛЮРІВЩИНА НА СЛУЖБІ КАНАДІЙСЬКОГО КАПІТАЛУ

Петлюрівські учителі, адвокати, бизнесмени й інші агенти домогаються депортації з Канади комуністів і заборони їхньої преси.

Щойно пару тижнів тому жовтоблукітна преса в Канаді дуже обурювалася на якогось петлюрівського посла в польському соїмі Бачинського за те, що він в бюджетовій комісії виступив в обороні польських погромщиків, які переводили "паціфікацію" Західньої України.

А от едмонтонська буржуазна газета "Джорнал" з 10 лютого доносить, що коростав петлюрівщина в Мондейр, Альта, скликала масовий мітинг у неділю, 8 лютого, на якому червела резолюцію й домагаючі до уряду, щоб він депортував з Канади "більшовицьких агентів" та щоб заборони їхню революційну літературу.

Ця петлюрівська короста, що жне коштом праці й визиску бідного фермера по різних фермерських містечках, що адвокатів між фермерами, що є агентами різних компаній, боїться, що фермери організуються, вона боїться, щоб фермери здоровою медициною не зміцнили б часом тої корости із свого спрацьованого тіла. Тому оті українські адвокати, вчителі, агенти, поли, бизнесмени, кричать як скажені проти "комуністичної пропаганди", яка, кажуть вони, має на меті "підминувати Канаду".

На тому мітингу в Мондейр говорив місцевий адвокат Шварок (газета лише Swarok), а агітували, чи промовляли — учителі Григорович з Калеленд і В. Купченко з Шиніце. В газеті говориться, що кожний з них говорив по три години про "комуністичну техніку".

Добре, як видно, та "комуністична техніка" вілася в печіни петлюрівським агентчукам, отим, що так трясуться за свою шкіру. Знають вони добре, що коли фермерство освідомиться, коли воно побачить, як оті рижі "рідні" паразити жиють його потом і кровю, то за ними тільки закурит з фармів. Тому то вони їздять поміж фермерами ще від часу петлюрівського збіговиська в Едмонтоні й кричать проти комуністів, проти Радянського Союзу. Вони воюють подими брехніми, провокаціями, а де це не помагає, то під спів "боже хорони короля" обкидають яйцями

Мучий.

промовців Ліги Фермерської Єдності.

Але вони бачуть, що самі не справляються ані з фермерами, ані з "комуністичною технікою". Тому вони звертаються до уряду; до поліції за допомогою і благають їх, щоб вони депортували з Канади "більшовицьких агентів", щоб заборонили більшовицьку літературу.

Хто ж то є ті "більшовицькі агенти"? Кожний робітник, що опинився без роботи, а домагається хліба або праці, кожний фермер, який віддав за безцін своє випрацьоване мозольною працею збіжжя, а зараз сидить без цента, без одягу, без нашія й без куска хліба — кожний з тих зрабованих капіталістами синів праці є тепер "більшовицьким агентом", бо він протестує проти цього страшного визиску, проти грабунку та насильства. І от цих то людей петлюрівська короста домагається депортувати з Канади.

Домагається вона заборони комуністичної літератури! Пенно ж! Бо комуністична література вияснює робітникам і фермерам причини вишньої економічної кризи та вказує трудящим шлях боротьби з нею. І коли фермер прочитає одну статтю в комуністичній газеті про причини економічної кризи та про способи боротьби з нею, то тоді отакі нікчемні створіння, як Григоровичі, Купченки та інші петлюрівські вишварки, хоч би шість разів по шість годин кричали, то не переконають бідного фермера, що то "бог дав" економічну кризу й що коли більшовиків депортується, то в Канаді знову потечуть молочні ріки.

З другого боку — робітників фермери бачуть тепер наочно, що робили б оті панки з працюючими, коли б так їм вдалося було збудувати "власну державу". Вони ще гірше краля б сплини українських селян і робітників, як польські улані та жандарми. Бо всякому жчесному чоловікові відомо — що чим поганіша людина, тим підліші її вчинки. Але, як то казав "Укр. Голос" — "знав бог кому не дати держави в руки".

ОПРИШКИ ПІДСУДСЬКОГО У НАЙДИКІШИЙ СПОСІБ КАТУЮТЬ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ

Листи політичних в'язнів з тюрми в Луцьку на Волині.

До редакції часопису "Известий" ЦК ССР, надіслали з Польщі два листи, від політичних в'язнів в Луцькій тюрмі. До цих людських документів не потрібні ніякі коментарі.

Останніми часами по усьому світі пішло розголосом про дикунське катування революційних, політичних в'язнів в Польщі бандитською поліцією катя трудящих. Підсудського Як мурдюкує зараз опришків Підсудського в тюрмі в Луцьку на Волині, в Західній Україні, подіємо листи робітників, яких замучують оті білобандити.

ЛИСТ ПЕРШИЙ.

(Переклад з польської мови).

Дорогі, не знаю, чи дістали ви попереднього листа. Писав через це у друге. Арешти почалися 13 січня. Всього заарештовано 100 осіб разом з селянами Волині. Нас послили в 4 тюрми після попереднього лізання. Сидіти мусімо: Олі Платонова, Софія Райман, Роза Вайсберг, Кул (прізвище невідоме), Мечислав Ви-

клицький, Микола Щирба, Лотоцький, Ступачик, Лебеволь, Михенко та Веселовський. У Польському: Євген Кушко, Найштайн, Екштайн, Шехтер, Лопатинський, Юліан Кушко, Шулдингер, Фінкельштайн, Роза Спекулянт. У Луцьку: Ян Казар, Беляшка, Нна Матула і ще один із Дрогобича, прізвище невідоме. Крім того, селян із Волині послили в місцеву тюрму.

Нас страшенно катували, — наказувалими способами. Чоловіки били гумою по головах і по плечах. Лешались каліками. Дівчат катували. Мене двічі арештували, разів два гомеядовцями, і разів три — польськими. Нас били гумою по головах і по плечах. Лешались каліками. Дівчат катували. Мене двічі арештували, разів два гомеядовцями, і разів три — польськими.

Нас страшенно катували, — наказувалими способами. Чоловіки били гумою по головах і по плечах. Лешались каліками. Дівчат катували. Мене двічі арештували, разів два гомеядовцями, і разів три — польськими.

Нас страшенно катували, — наказувалими способами. Чоловіки били гумою по головах і по плечах. Лешались каліками. Дівчат катували. Мене двічі арештували, разів два гомеядовцями, і разів три — польськими.

Тягуч і "Владя" Поставих. Сталося це 25 листопада, от 11—12 год. ночі. Після брутальної лайки, роздягли мене по голішечку, наказали сісти на землю, прикували мені руки до ніг й продли палицю. Так, у цій позиції зав'язали мені очі ружинком, потім обидва підняли мене, поклали на стіл і звальтували...

Неможу вам передати словами, яких тут зазнаємо мук.

Ваша РУТА.

ЛИСТ ДРУГИЙ.

Мої дорогі. До Луцьку привезли нас закутими в кайдани, під дужим ескортом, у ранці 14 листопада.

Насамперед, взяли на допит двоє Райзингів. Вони під поліційним терором давали такі відповіді, яких вимагала поліція. Допитували так: заарештованим сковували руки, клали на підлогу, закладали руки за коліна й під коліна вкладали палицю. Коли до підпитуваній не давав відповіді, його перешертали на спину, здимали взуття і били гумою по п'ятах. Коли й таким способом не могли дістати від-

повіді, — допитуваного катували або виливали воду через ніс. Якщо це не помагало — били гумою по полових органах, викручували або витягували їх.

Цих мук жадна людська істота не може знести, хоча між заарештованими були душли люди. Р. Спекулянт, ми були дужий поліцей звальтував Тягуч — старший поліцей звальтував і бив по полових органах. Шлахтера і бив по полових органах, так побили по п'ятах і по полових органах, що він кілька днів не міг рушити з місця. Кобряшня побили ще рушити з місця. Кобряшня побили ще рушити з місця. Кобряшня побили ще рушити з місця.

1931 РІК ДЛЯ ПЕТЛЮРІВСЬКОЇ ЗГРАЙ ЗАПОВІДАЄТЬСЯ ЖИРНО

Головний блазен "військових і морських баз" Української "Народньої" Республіки Андрій Левіцький і "міністер військових справ" УНР В. Сальський видали за нагоди нового року "приказ" до "жовнірів і моряків" УНР, в якому в зв'язку з "користою політичною ситуацією" заповідають повстанням в 1931 році "вільної, незалежної" буржуазної української держави "на основних теренах" української землі.

Варшавський лакей Андріюша Лівіцький пише в "приказі" так:

"Взиваю вас, жовніри, до витривання до кінця, бо політична ситуація є для нас корисна, і все доводить, що небавом настане наше визволення. Хвилья визволення недалеко, й дома-

гається від нас ще яскравішого виявлення всіх духових вартостей українського жовніра, це більшої консолідації.

"Жовніри, будьте готові до недалекого чину! Нехай цей рік стане для нас переломовим і хай принесе нам здійснення наших національно-політичних постанств, нехай в 1931 році повстане на основних теренах вільна, незалежна, українська, народньо, республіка."

Пляни й приготування протирядянських хижаків, у тому числі й української буржуазії, не здійсниться. У відповідь на протирядянський союз хижаків усього світу росте й міцніє протифашистський союз працюючих, який використає свої протирядянський похід для своїх цілей.

26 МІЛЬЙОНІВ НА ШАХРАЙСТВО ТА ПОЛІТИЧНУ РОЗПУСТУ

В сьогорічному бюджеті панської Польщі призначено на "диспозиційний фонд" для окремих міністрів суму 25 мільйонів 967 тисяч злотих. З того фонду міністер внутрішніх справ відстає 6 мільйонів, міністер військових справ 10 мільйонів 250 тисяч, міністер закордонних справ 8 мільйонів 960 тисяч, а п'ять інших міністрів дістають 557 тисяч злотих. Як відомо, диспозиційний фонд це ті гроші, що їх міністер одержує до свобідного вжитку. Він дає ці гроші, на що самий хоче і з тих гро-

шей перед-ніким не вирахується.

За гроші з диспозиційного фонду пансько-польський уряд утримує між іншим "уряд" петлюрівських бандитів ім. Андріюши Лівіцького, оплачує "Українську Ниву" в Луцьку, "Тризуб" в Парижі, деякі емігрантські організації в Іразі, Парижі, Відні і деяких "угодовних" провокаторів на закінченні українських земель. Розуміється, що це панське шахрайство і політичну розпусту оплачують широкі маси трудящих зі своєї кривавиці.

ПЕРЕСТОРОГА ПЕРЕД СОЦІЯЛ - ДЕМОКРАТИЧНОЮ ОМАНОЮ

Не вірте буюковинським соціал-зрадникам, не поширюйте їхньої газети, не дайте їм ані цента.

До нашої редакції наспіло з Буюковини з Чернівців дві числі соціал-демократичної газети "Нове Життя", органу української соціал-демократичної організації, як вона себе називає. Ми також отримали повідомлення з інших місцевостей Канади, що там ця газету отримано і деякі товариші занепокоєні, що це за газета — це тимбільше, що вона анемало за допомогою.

Ми перестерегаємо усіх наших читачів, усіх членів українських масових організацій і усіх українських робітників і фермерів Канади, а буюковинських товаришів з'окрема — що це газета соціал-фашистська, що це орган тих соціал-зрадників, які допомогли румунській сингурації розбити редакцію "Борця" й заклауати в тюрму кращих передових борців революційного українського робітництва й селянства на Буюковині.

Тому того "Нове Життя"

не розповсюднюйте, ніякої моральної ані матеріальної допомоги йому не давайте. "Нове Життя" не є органом українських трудящих мас Буюковини, але є органом гуртка румунських соціал-фашистів, на службу до якого перейшов гурток і українських соціал-рнегатів. Ці соціал-рнегати доконтинили до того, що в недавніх виборах своїм кандидатом на Буюковині зробили соціал-фашиста Георгія Григоровича і цему румунському фашистові доручили "оборонити" "національне питання українського народу". Це випадає на те саме, коли б українці під Польшею доручили оборонити своє національне питання Союзові Шлеудському.

Ані цента цим соціал-хруням! Їхній газети не повинно бути місяця ані в одній чесній робітничій родині.

ЦЕНТРАЛЬНЕ БЮРО ПАРТФРАКЦІЇ в Укр. Мас. Організація.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ПАТРІОТИ НАЖУТЬ ФАРМЕРАМ ТЕРПІТИ І ОЧІКУВАТИ СКОРОГО "ДОБРОБУТУ"

Смоки Лейк, Алта.

Загострення капіталістичної кризи виканкало між бідними фермерами велике огірчення і заставило їх боротися за свої права. І коли бідні фермери скликають мітинги і дискутують на них про причини цієї кризи та шукають з неї якогось виходу, то наші патріотичні додлархапи глядять на цей рух з шаленою скаженістю і ставлять йому різкі колоди.

Доходить вже до того, що почтові урядники на фармах не дозволяють вивішувати на почті оголошень про фермерські мітинги. Вони кажуть, що ніхто не сміє без їх дозволення вивішувати ніяких оголошень, бо почта служить тільки для урядових оголошень. Інакше мається справа з оголошеннями різних патріотичних мітингів, на яких патріотична хрестияда накликається на революційний рух бідняцького фермерства. Іх почтові урядники не викладають, але кладуть на таке місце, щоб кожний бачив.

Пані кажуть терпіння, більшовик каже боротися.

На 1 січня в тутешнім народнім домі відбувався мітинг. На ньому було багато міської сматанки, як також поважне число бідних фермерів. Вийшов на платформу один патріотичний "лідер" і сказав присутнім, що промовець не приде скорше як за годину, але щоб присутні не навкучили чекати, то він покликає до слова пана Чумера. По цій заяві сів собі коло став і заявив місце голови мітингу, хоч ніхто його на це позицію не вибрав.

Пан Чумер, який фермерів ніколи не був і на фермерських справах не розуміється та не відчуває фермерських злиднів, зачав свою "вчену" промову і сказав фермерам, щоб вони терпеливо зносили теперішню кризу. Вона минеться і знову наступить "добробут" для фермерів. Взагалі його промова була такого змісту, щоб фермері загнули руки і чекали поки пани капіталісти не змилосердяться, не зречуться своїх зисків добровільно і не повернуть бідним фермерам "добробут".

Присутні фермери запросили т. Новаковського з Мондейр, щоб він сказав дещо від себе. Тов. Новаковський говорив досить довго і пояснив присутнім причини пшеничної кризи та звазив всіх бідних фермерів до організації, бо тільки об'єднаними силами ноложать вони кінець всім капіталістичним кризам та шаленим визискам. Промову т. Новаковського приїшли присутні фермери гучними оплесками.

Фальш і облуда.

Паренті приїхав очікуваний промовець в особі пана Купченка, не самий а зі своїм штабом. Він заявив, що чується дуже змушений, бо говорив в другий місцевостях і перестудився. Тому довго не думає говорити.

Свою промову зачав тим, що має університетське образування, наче б це давало йому велику мудрість говорити про фермерські справи, яких ніяким своїм високим образуванням не розуміє. Бо щоб розуміти фермерські справи, щоб відчувати капіталістичний шизек, то треба це все пережити на власній шкірі, бо університетські студії про це не говорять.

Щоб прикрити свій шизек на Радянський Союз, він часамі-

ред згадав, що є чотири держави, які поневолюють український народ. Але по цім не накидався на ніяку державу окрім Радянського Союзу. Говорив про знущання більшовиків над полями, показував якусь певно підроблену фотографію, яка представляла як більшовики мучать попів. Але про звирства польської шляхти над українським населенням в Східній Галичині він говорив дуже лагідненько і не показував тих дійсних фотографій, які були вміщені в робітничо-фермерській пресі. Не показував, як сотники петлюрівщини сікали патайками невинне тіло українського селянина.

Накид на імігранта.

Колд пан Купченко зачав говорити про українську галицьку армію, один присутній імігрант не міг знести несправди. Він встав і заявив, що пан Купченко не має поияти про положення в українській галицькій армії і не представляє дійсних фактів. Цей імігрант заявив, що він пережив всі оті лихоліття польсько-української війни і тому добре ознайомлений з фактами.

На це вчений промовець відповів, що згаданий імігрант певно був одним з тих утікачів української галицької армії, що покидали фронт і відмовилися від боротьби за "самостійну" Україну. Коли ж згаданий імігрант ще раз заявив, що він був в польської українській війні від самого початку до кінця, тоді пан Купченко сказав: "Мовчи, сідай хрестину!"

Я не міг стерпіти, щоб пан з високим образуванням називав робітника обидливими словами і тому встав та звернув Купченкові увагу, що він не має найменшого права накидатися на когось з обидливими словами.

Тоді Купченко схаменувся і звернувся до мене з такими словами: "Перепрашаю, даруйте за помилку, успокойтеся".

Але це перепрощення не сподобалося самовибраному голові і він приказав мені сідати, бо він є председателем. Коли ж я відповів йому, що його ніхто на председателя не вибрав, тоді на допомогу голови прийшов один дуже вірний порівіський прислужник і сказав: "забірайся звідси!"

Кличуть поліцію на фермерів.

Саме тоді появилися в дверях поліцей. Пан голова приказав поліцей, щоб забрав мене з салі геть, бо я роблю "тробу". Окрім мене на приказ патріотичного голови поліцей приказав ще чотиром особам вийти на двір. Фермері сильно на це обурилися і на салі повстало замшання. Поліцей якое втихачи хмарив присутніх фермерів і пан Купченко побачивши незстерій публиці закінчив свою промову тим, що на його думку вона сподобалася його прихильникам, а щодо більшовиків, то він їм відповідати не буде.

По скінченню своєї промови Купченко підійшов до згаданого імігранта і зачав його не репродукувати. Але імігрант відповів вчену манеру, що мудра голова не поєтує так, як він собі поєтує.

Після цього ми повернули до салі, присутні фермери виставили свого голову і проголосили свій фермерський мітинг. Згаданий робітник імігрант розмовив нам дещо про петлюрівську армію, якої Петлюра допустив на працюючим українським населенням, і час від часу

боїв. Окрім цього фермери горворили про свої теперішні обставини та про потребу боротися проти панського визиску.

Льобкай випереджує пана.

Деякі фермери висказувалися, що Купченко накидається на Радянський Союз і в своїй ненависті до влади робітників і селян йде далше, як канадійські буржуазні міністри. Ці міністри заговорили недовірно, що в Канаді мусить прийти до формування на велику скалю, бо інакше пятарічка в Радянському Союзі доведе до того, що викопеє гріб світовою капіталові. Отже, щоб цему запобігти, треба нагнати всіх бідних фермерів з фармів, віддати оті фарми канадійським куркудям, які мають модерні комбайни та трактори і потранлять танше продукувати пшеницю.

Та паходить той час, коли бідні фермери не будуть слухати тих, які обороняють пшеницю капіталістичну систему і тим способом допомагають її визискувати нас. Ми зачинаємо будитися, розуміти, що тільки шпертою боротьбою проти всіх визискувачів виборемо собі краще життя. Одиноки нашим провідником в цій визвольній боротьбі є Ліга Фермерської Єдності, в ряди якої бідні фермери зачинають масово вступати помімо скажених атаків зі старони панських пахожків.

Більшовик.

УКРАЇНСЬКІ ВЧИТЕЛІ ПОКАЗУЮТЬ СВОЮ КУЛЬТУРУ НА ФАРМЕРСЬКОМУ МІТИНГУ

Мирнам, Алта.

Тяжка економічна криза, яка спричинила між бідними фермерами в Канаді країні злидні, заставила до думання широкі фермерські маси. Веючи можливість здобати гуртки фермерів, які про нічого іншого не говорять, тільки про свої злидні, про рабунку тхивої праці.

Колд бушель пшениці платиться по одному доларові, тоді бідні фермери не хотіли цікапитися ксьсною боротьбою, не хотіли сходитися на мітинги. Але зараз справа мається цілком інакше. На вські фермерські мітинги бідні фермери сходяться чисельно і з великим зацікавленням слухають промовців, які вияснюють їм причини їх злиднів, які вказують їм шлях до повалення тої системи, яка родить ці злидні.

Українські патріоти-критики не можуть спокійно глядіти на радикалізацію бідних фермерів, бо вона грозить поваленню капіталістичної системи, вона грозить хлібодавцям, які час від часу кидують кістку цим кривцям за їх брудну ділу бідних фермерів роботу. Вони всіма силами стараються спинити визвольну боротьбу бідняцького фермерства і хоч денки псевдомі фермери йдуть за ними, то недалекі тої часі, що і вони нарозуміються і харкунуть в очі всім петлюрівцям недобиткам.

Заложено Комітет Акції.

На 14 січня відбувся в нашій місцевості великий фермерський мітинг, на якому наш делегат на фермерську конференцію в Едмонтоні здавав свій звіт. Тоді делегат мав з собою всі ті резолюції, які зістали прийняті на конференції і пояснював їх присутнім фермерам. Всі ті резолюції присутні фермери одобрили, бо бачили, що тільки через введення тих резолюцій в життя, зможуть вони поправити до певної міри свої незвідні обставини.

На цьому мітингу говорив також т. Лукевич, який був делегатом на фермерську конференцію в Славні. Він пояснював присутнім цілі і завдання Ліги Фермерської Єдності і такі того самого дня заложено в нас Комітет Акції.

Побачивши настрої бідних фермерів цієї околиці, один з тутешніх учителів наесунин чолу. Йому було дуже не поугру, що бідні фермери самі беруться розумувати свої економічні справи. Ветас він і говорить, що ніхто до цього часу не пояснює фермерам правдиві причини пшеничної кризи, бо ніхто її не знає окрім нього. Отже коли фермери бажать, щоб цю дові даніся, то хай прийдуть на мітинг, який він дасть на 17 січня. На отому ж дні він дасть фермерам лік на пшеничну кризу.

Учитель знав і мовчав.

Я зараз подумав собі, яка та велика школа, що бідні фермери доцардани нас своєю пшеничною заливцарою, бо не знали ліку на пшеничну кризу, а пан наш професор знав і нічого про це

не говорив, але ніхто. Але рівночасно подумав я собі, що на 18 січня має бути в нас організатор Ліги Фермерської Єдності і що пан професор запровадить відчит на 17 січня, себто день перед мітингом організатора тільки тому, щоб пошкодити мітингові організатора.

В день заповідженого відчиту зіійшовся до салі багато фермерів. Пан учитель став коло таблиці з крейдою в руках і сказав присутнім, що він буде малювати кризу. Але хтось з фермерів відповів, що не думає, що таблиця є досить за велика, щоб намалювати на ній теперішню кризу.

Горби роскошів і злиднів.

Тов. Екселсон є самим бідним фермером. Він заявив, що говорив до бідних фермерів і в імені бідних фермерів, які об'єднуються довкола Ліги Фермерської Єдності, боєвої організації бідних фермерів, яка стремить до повалення пшеничної системи визиску, яка буде боротися за інтереси бідних фермерів так довго, доки вони не повалить капіталізму і не заледуть такого ладу, в яким кожний працюючий мав би таке життя, яке йому належиться.

Тов. Екселсон пояснив присутнім, що сталося з пшеничним нулом, чому він опинився в руках вішпегської збіжжової біржі, як зраджують інтереси бідних фермерів реакційні провідники ЮФА. Він сказав, що зраджуюча класа вічно жила в злиднях в капіталістичній системі, але пшенишна капіталістична криза довела до того, що тисячі робітників і бідних фермерів примрають з голоду. Пшенишна капіталістична криза спричинила те, що фермери віддали свою працю панам за даром, що за свою тяжку працю отримали бідним фермерам ростуть горби на плечах, а панам капіталістам ростуть великі горби на животах.

Викинули панів за двері.

Він згадав про канадійського врезатора Бенета, який говорив, що кризу зацардо переборюють і що він заложить для фермерів якусь фінансову корпорацию, що буде це ліпше замовувати фермерів в капіталістичній сіті і вине з цих останніх капіталістів.

Паренті т. Екселсон зачав "відчит" нашим учителям. Він опинився всі брехні, якими вони воюють проти Ліги Фермерської Єдності і проти Радянського Союзу. Це так вколото присутнім учителям, що вони заревали на салі, мон дикі звірі. Тоді присутні фермери сказали їм сидіти тихо, або пійти в салі, якщо їм так неприємно зробилося. Але ці куркуди не хотіли втихнути, так дійшло до того, що присутні фермери викинули їх за двері.

Думаймо про себе.

Тов. Олекей перенівав промову т. Екселсона по українськи. Мітинг закінчився пізно і почі фермери були з нього дуже задоволені.

З огляду на пішній час на мітингу не було вже часу вислухуватися до Ліги Фермерської Єдності, ошак наш Комітет Акції поинев скликати ще один масовий мітинг і заложити відділ ЛФЕ.

Чого він не сказав.

Виходить на платформу другий "лікар", такемо пан учитель і зачинає давати доклад про капіталізм і комунізм. Він сказав, що комуністи хочуть викликати революцію, а революційні річ недобра, бо вона шизить все.

Чому цей напек не сказав нічого про те, що в останній світовій війні пані капіталісти вирізали мільйони працюючого населення, знищили на мільярд дітмайн працюючого населення?

Він ботися соціальною революцією, яка є виходом кризи і яка вітре голову капіталістичній шизрі та доуеду нове, краще життя для працюючого населення.

Третій учитель в своїй "промові" накидався на Радянський Союз, до це тільки все, що він знає, це його і політика і еконо-

мія, які він вивчив з "Укр. Голосу". Він такі признався, що про економію не буде говорити, бо її не студіював. Він розуміється більше на "освіті". Коли-ж він самий признався, що не мав про економію ніякешного поияття, то якого чорта ліз на платформу "лікувати" пшеничну кризу?

Учитель юдофоб.

Говорили про Радянську Україну цієї безомкній учитель сказав, що там комісарам є сазі жиди і як би він так міг як не може, то всіх тих жидів вирізав би. Але коли один з присутніх сказав йому, щоб він назвав бодай одного жидика комісара на Україні по імені, то пан професор загикався і не знав, що відповісти.

Не могли ці українські фашисти скінчити свого мітингу того дня і тому докінчували це його на слідуючий день. Морочили фермерам голови та плали такі пісенці, на які людина з здоровим розумом ніяк не спромоглася б.

18 січня вечером відбувся в Укр. Фермерській Домі мітинг організатора Ліги Фермерської Єдності, т. Екселсона. Салія Фермерського Дому була заповнена по берени. На самперед т. Галіпа з Мирнам опрочку всі брехні патріотичних учителів, а опісля забрав слово т. Екселсон.

Тов. Екселсон є самим бідним фермером. Він заявив, що говорив до бідних фермерів і в імені бідних фермерів, які об'єднуються довкола Ліги Фермерської Єдності, боєвої організації бідних фермерів, яка стремить до повалення пшеничної системи визиску, яка буде боротися за інтереси бідних фермерів так довго, доки вони не повалить капіталізму і не заледуть такого ладу, в яким кожний працюючий мав би таке життя, яке йому належиться.

Тов. Екселсон пояснив присутнім, що сталося з пшеничним нулом, чому він опинився в руках вішпегської збіжжової біржі, як зраджують інтереси бідних фермерів реакційні провідники ЮФА. Він сказав, що зраджуюча класа вічно жила в злиднях в капіталістичній системі, але пшенишна капіталістична криза довела до того, що тисячі робітників і бідних фермерів примрають з голоду. Пшенишна капіталістична криза спричинила те, що фермери віддали свою працю панам за даром, що за свою тяжку працю отримали бідним фермерам ростуть горби на плечах, а панам капіталістам ростуть великі горби на животах.

Викинули панів за двері.

Паренті т. Екселсон зачав "відчит" нашим учителям. Він опинився всі брехні, якими вони воюють проти Ліги Фермерської Єдності і проти Радянського Союзу. Це так вколото присутнім учителям, що вони заревали на салі, мон дикі звірі. Тоді присутні фермери сказали їм сидіти тихо, або пійти в салі, якщо їм так неприємно зробилося. Але ці куркуди не хотіли втихнути, так дійшло до того, що присутні фермери викинули їх за двері.

Думаймо про себе.

Тов. Олекей перенівав промову т. Екселсона по українськи. Мітинг закінчився пізно і почі фермери були з нього дуже задоволені.

З огляду на пішній час на мітингу не було вже часу вислухуватися до Ліги Фермерської Єдності, ошак наш Комітет Акції поинев скликати ще один масовий мітинг і заложити відділ ЛФЕ.

ФАРМЕРІ!

Перед вами є зараз до обговорення і вирішення дуже важне питання. Продаж ваших продуктів—збіжжя—є клином атаку на ваші трудові проблеми.

ЩО ВИ ДУМАЄТЕ РОБИТИ?

Зроблено пропозицію для встановлення закону про кооперативну продаж, який уможливував би сто-процентову контроль продажі вашого збіжжя для вашої найліпшої користі приготовив дорогу до цілковитої організації вашого промислу. Тільки ви мусите взяти на себе відповідальність вирішення, чи таке законодавство є в інтересі всіх під теперішніми трудовими умовами.

ВИ ПОВИННІ РІШИТИСЯ!

Багато "ліків" пропонується на різні слабости. Одинцем ви не можете розв'язати свої проблеми без помочі. Ані споживець, ані торговці збіжжям, ані уряд не розв'яже їх для вас. Хто як не ви мав би це зробити разом з другими фермерами через одну організацію? Де можна би зачати інде, як не з продажі збіжжя? Чи ви глядите досить далеко наперед?

ЗАЗНАЙОМТЕСЯ З ФАНТАМИ!

Це є ваша проблема. Факти є ці самі для всіх саскечеванських фермерів і не має дійсної відбійності інтересів. Рільництво потребує єдності і ви її потребуєте.

Законодавство є тільки потрібне, де потрібна є акція, а існує цілогодування щодо методів. Ніяке законодавство не було поперте 100% голосуючими. Мало людей в світі вірять в цілковиту особисту свободу. Торговці збіжжя були завжди протинні фермерській організації. Вони й зараз є протинні, бо вони роблять свої гроші на вас.

ПОДУМАЙТЕ НАД ЦИМ!

Saskatchewan Co-operative Wheat Producers Ltd.

Head Office — Regina, Sask.

Не дивімся на те, що хуліганщина кричить, скаженіє. Якщо українські учителі не люблять боєвої фермерської організації, то хай присядуть своїм своїм. Горнімся до Ліги Фермерської Єдності, бо тільки вона виборе для нас краще життя. Гопім від себе всіх куркудишків, які стараються висести роздор між бідних фермерів.

Фармкор.

"НАРОДНІ ОПІКУНИ" ЗАБУВАЮТЬ ЗА МУКИ БУКОВИНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Вайта, Ман.

Був я оноді в місточку Вайта, а тоді саме мав пан Василь Свистун відчит в місцевій салі. На оголошенні говорився, що вступ вільний. Зачекав до 7 години і іду на салю. Коло дверей стіл, на нему миска, коло стола два панки, як два бояри розсілися і задержують кожного та в простацький, безличний спосіб питають кожного, чи бачить він миску на столі. Коли мене спитав, так я сказав, що я читав, що вступ є вільний. А він мені тоді тиньнув мискою під ніс і на мій запит говорив, що треба грошей до миски для пана Свистуна. Але що за цей час здержалося більше чинсто людей, так казав мені їти в середину і сідати, бо я сказав, що не дам нічого.

Тільки зелених йому дайте.

Зачав Свистун відчит. Бігав він по платформі якое ніяково і опісля зачав: "Громадяни, хоч ви мене не просили, то я поставивши у вас сам бути". — Зачин тоді ніхто не накидається на Свистуна, порушив Чехословацькому, сімнув про неську Україну може з 50 раз, ошак не розплакався. Наргомин на Радянський Союз, а потім каже нам: "Громадяни, ви в Канаді, нам не є зал, ви є свободні, але наші брати у твормах, мусім їх рятувати... Недокінчив, бо з салі почувлось питання: "Як їх рятувати?" Свистун змішався, бо на Вайта він не очікував, що хтось відкажеться таке запитання, заслишався і каже, що нам треба вийтиє розуму. "Дивітьсь, більшовики запанували на увесь світ, вони за рік-два так будуть мати усьо своє, а ми щинмо, нас деруть на всі боки, мов пси діда. Рятуймо наших братів зид Польщі, словаків, більшовиків... Зов не скінчив, бо хтось запитав: "А Буковин-

на де є?" На це Свистун відповів, що він знає і за Буковину, бо був в Кіцмані, вчився і іспит там здавав. Буковина собі зелена, зелена, але на Буковині люди не є добрі, бо так люблять Галичину як пес коту, сказав. Це декого обішло, бо це неправда.

Тут мій сусід шепотом до мене говорить: "Видко Свистун вчився на зеленій Буковині і сам такий зеленій. Недовчився, сарака. Може перевчився, а це гірше зеленого", каже далі сусід мій. Сусід з другої сторони питається мене: "Не знайти, за чій гроші він прийхав? Він їдзть скрізь та розеодно людей, як вовк вівиці. Мені здається, що його капіталісти тримають та оплачують". На це я відповів сусідови, що він не є одинокий, а таких зелених пнявок є багато, що ідуть між народ праці та пускають тумани і роблять роздори.

Він замість говорити, що буковинці й галичане, це є один народ, говорить, що буковинці не добрі люди! А раз вони не добрі люди, виходить з його говорення, так хай там пропадуть під румунськими чоботом. І вони всі такі ці наші "рідні" українські інтелігентні.

Буковинець.

ЗГОРІВ ЛІТАК І 2 ПАСАЖИРИ.

В п'ятницю вечером згорів почтовий літак і два подорожні 15 миль на захід від Поредж Ла Прері, Ман. Летун не міг орієнтуватися через густу мраку і мусів осісти. При цьому літак вивернувся на нерівній землі і газоліна з тенки експлодувала та охопила подорожних вогнем. Летун вспів втечи, хоч був поранений при переверненні.

Приєднуйте нових передплатників для "Фармерського Життя"!

Вишлім з Канади Українську Робітничо-Фармерську Делегацію до Радянського Союзу!

ОРГАНІЗУЙТЕ МІСЦЕВІ КОМІТЕТИ, СКЛИКАЙТЕ МАСОВІ ВІЧА, ПОПУЛЯРИЗУЙТЕ СПРАВУ ВИСЛАННЯ ШИРОКОЇ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ ДО СРСР, ЗБІРАЙТЕ ФОНДИ НА ДЕЛЕГАЦІЮ, ДЕМАСКУЙТЕ ПРОТИРАДЯНСЬКУ НАМΠΑНІЮ УКРАЇНСЬКОГО ФАШІЗМУ, ЗМІЦНЮЙТЕ МАСОВІ УКР. РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ!

ВІДОЗВА ГОЛОВНОГО КОМІТЕТУ ВИСІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ ДО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ ДО ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ МАСОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ДО ЇХНІХ ЗАРЯДІВ ТА ДО УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЦТВА Й БІДНЯЦЬКОГО ФАРМЕРСТВА В КАНАДІ.

Товариші Робітники й Фармери!
Ось вже майже тринадцять років минуло з часу вступу в склад якого входить і Українська Соціалістична Республіка. Повер цих тринадцять літ точаться мечі й снуються інтриги, брехні та провокації проти цієї першої й покінчи однією країни, влада якої є в руках робітників і бідних селян.

Чотири роки імперіалістичної війни, три роки війни горжанської, блокади, інтервенції, бандитські напади, голод — майже до щенту знищили були господарство країни, що охоплює собою шість частину земної кулі.

Тільки надмірні зусилля робітників і бідних селян під проводом могутньої й дисциплінованої ленінської Всесоюзної Комуністичної Партії (більшовиків) відбудували зруйноване господарство й почали широчезне соціалістичне індустріальне й сільсько-господарське будівництво.

Славна п'ятилітка, яка зараз є в третьому вирішальному році свого розвитку, зриває на себе очі цілого світа — як пролетарського, так і капіталістичного. В першому році п'ятилітки вороги Радянського Союзу з неї сміялися; в другому — до неї прислухалися та пригладялися; в третьому — як скажені з переляку розірвалися. Бо побачили, що успішний поступ п'ятилітки — це й до того п'ятилітки в чотирьох роки — це смертний присуд соціалістичної перемоги капіталістичному ладові.

Зараз в цілому капіталістичному світі величезна економічна криза: десятки мільйонів робітників без праці; фабрики замикаються, виробництво скорочуються, платню робітникам зривається; в рільному господарстві таке саме положення — величезна надпродукція пшениці, брак ринків, голод і нужда серед тих, які ту пшеницю випродували.

В Радянському Союзі зовсім навпаки — там немає кризи, там немає безробіття, там брак робітничих рук, а надто брак фактових робітників, там ростуть сотки нових фабричних велетнів, там росте електрофікація, там сільське господарство колесивізується в величезні об'єднані сільсько-господарські масиви.

Коли в капіталістичних країнах, як Польща, Румунія, Чехо-Словаччина і ін., відбувається нечуванний гнет національного руху, то ніде в світі не розв'язано так національного питання, як в Радянському Союзі. Сотні народів СРСР, що колись не мали ні своєї мови, ні школи, культуру яких було зупинено й заборонено — вони розвивають свою національну форму, а соціалістичну змістову — культуру, будують нові й нові школи, культурні установи, пресу й літературу власною мовою. Національна мова в кожній союзній країні автономній республіці СРСР уважається мовою державною.

Що потрібно зараз Радянському Союзі? СПОКОЮ. Найголовніше, чого зараз бажає Радянський Союз — це миру. Ми хочемо миру, щоб спокійно й вільно відлати справу індустріального, сільсько-господарського й культурного соціалістичного будівництва.

Тому то на всіх міжнародних конференціях, на які запрошено було представників Радянського Союзу, вони одинокі ставили ясно й недвозначно справу цілковитого роззброєння. Але імперіалістичні хижачки на це ніколи не годилися й не погодяться. Навіть коли вони розводять балачки про мир, про обмеження зброєнь, то тільки для того, щоб тим злудними балачками прикрити своє шалене готування до нової світової війни, а головно до нападу на Радянський Союз.

Тому вони заснували в Парижі, столиці міжнародного імперіалізму, спеціальний генеральний штаб, який підготує напад на СРСР, який суне змови та інтриги не тільки в сусідніх з СРСР капіталістичних державах від Чорного до Балтійського моря, але який фінансує інтриги й саботажницькі організації всередині СРСР, як це було викрито на процесі "промислової партії" в Москві минулої осені, або на процесі так званої "Спілки Визволення України" в Харкові рік тому назад.

Світові імперіалісти у своїх інтригах і підготовлюванні до війни проти СРСР покористовуються також викінченням з Радянського Союзу білогвардійськими та жовтоблукитними зграями. Для цього вони тримають на своїх смітниках різні фіктивні "національні" уряди, організації, а навіть озброєні ватаги білогвардійців в Югославії та петлюрівців в Польщі. Ці організації у свою чергу є зв'язані (капіталістичними фондами) між собою в різних країнах, де вони провадять через пресу й усно протирадянську агітацію — брехонь, наклепів і провокацій, а одночасно служать засобом в руках капіталістів для поборовання визвольного руху в даних країнах.

Найкращим взірцем для цього може послужити для нас діяльність різних жовтоблукитно-фашистських організацій в Канаді. Ми бачимо, що за останні кілька років, головно за останній рік ці жовтоблукитні організації стали явним знаряддям капіталістів в Канаді для протирадянської агітації й для поборовання радикального робітничо-фармерського руху та робітничо-фармерських організацій. Ці жовтоблукитні організації, а головно їхні провідники, поєдналися явню з поліцією, вони озброєні нападають на робітників та фармерські мітинги, провокують на них бійку, щоб в цей спосіб розбивати їх. Вони, згідно з ухвалою своїх з'їздів, висилають на фарми своїх агентів спеціально для провадження протирадянської агітації. В цьому жовтоблукитні агенти — "організатори", як і ціла жовтоблукитна преса, посадовують на пачорні брехні, оповідаючи людям, що в Радянському Союзі існує невольництво, що на Радянській Україні "диктатура москалів і жидів", що там здушено національну культуру, школу, що там заборонено творити Шевченка, Франка, Стефаника, що, паренті, там в селян відібрано землю, а самих селян зроблено невольниками, що ціле індустріальне та культурне будівництво — це все одна брехня, а найголовніше — що за ціле лихо обезцінені фармерські продукти в Канаді й в цілому світі — вони вимуть Радянський Союз.

Товариші Робітничі й Фармері!
Радянський Союз існує на землі, а не на марсі. За час його існування його відвідало сотки різних робітничих, селянських, культурницьких та інших делегацій. Перед всіма цими делегаціями трудящі СРСР широко відкривали й відкривають двері своїх фабрик, заводів, копалень, колективів, шкіл, музеїв, театрів, нічого перед ними не ховаючи й не закриваючи. Вони показували їм свої здобутки й свої недоліки. Вони виснаювали делегації, як вони боролися за свою волю й як вони тепер будують новий лад без генерала, фабриканта й поміщика.

Центральні заряди українських масових організацій — ТУРФДім, Жіночої Секції, Секції Молоді, РЗТ і Видавничого Товариства, зібравшись на свої спільні збори в неділю, 22 лютого, постановили вислати з Канади до Радянського Союзу, а на Радянську Україну з'окрема, українську робітничо-фармерську делегацію. Центральні заряди вище згаданих організацій кладуть тільки ініціативу, але делегація повинна репрезентувати не тільки ці організації, але все робітництво й бідне фармерство Канади. Нашим бажанням є, щоб участь у виборі цієї делегації взяли якнайширші маси українського робітництва й бідного фармерства Канади, щоб в тій делегації були зареєстровані українські робітники й білі фармери цілої Канади від Венкувер аж до Галіфаксу, щоб були зареєстровані всі головні індустрії Канади — майнерська, залізнодорожна, металургійна, фармерська і т. ін.

Ми кличемо заряди наших масових організацій негайно по перебитанні цієї відозви скликати спільні засідання, вибрати тимчасові ініціативні комітети, які від себе повинні скликати масові робітничі та фармерські мітинги, на них переітати цю відозву та широко виснаювати значіння й потребу такої делегації. Зараз же на тих масових мітингах вибрати широкі комітети, які зайнялися б цілою кампанією за вибранням і виснаюванням такої делегації, а також збіркові фонди на делегацію. Коли буде вибраний на масовім зібранні такий комітет, то тимчасовий ініціативний комітет тимчасим перестав існувати, а всю роботу провадити комітет, вибраний на масовому вічу, під директивами центрального комітету з Вінніпегу, що складається з представників усіх центрально-українських масових робітничо-фармерських організацій.

Кампанія за виснаювання делегації треба розпочати негайно й ударно попровадити через цілий місяць березень. Делегація буде вибиратися на місцевих конференціях, що їх скликається в березні з кількох поблизушніх околиць. Інструкції щодо цього видасть Центральный Комітет і розішле їх всім місцевим комітетам.

Зараз же, товариші! й товариші, розпочинайте роботу! Скликайте в кожній місцевості масові робітничі та фармерські мітинги Широким виснаюйте справу усім робітникам й фармерам і вигадайте їх до цієї роботи. Зрідку ж започаткуйте збіркові фонди на виснаю делегації, памітаючи, що від зібраної

суми залежатиме число делегатів.
Навіть ті місцевості, як фармерські місцевості, лісові кемпи, залізнодорожні робітники і т. ін., де немає наших організацій, повинні скликати мітинги й прилучитися до цієї кампанії. Не сміє бути ані одного українського робітника чи фармера, який не зацікавився б цією справою.

Капіталісти й їхні наймити брешуть на Радянський Союз і на Радянську Україну! І ми кличемо: пошліть представників українського робітництва й бідного фармерства до Радянського Союзу, а головно на Радянську Україну, нехай вони обідуть її здобок і впоперек, нехай оглянуть, поговорять з самими робітниками й селянами, а вернувши назад, скажуть нам і цілому світові, чи правдою є те, що про Радянський Союз говорять капіталісти і їхні жовтоблукитні наймити.

ШЕРИФ ПОТЕРПІВ ПОРАЖКУ

Негайна акція і солідарність присутніх на ліцитації ударемнили пляни рабівника і його банди. — Добрий приклад для всіх бідних фармерів.

Ця подія скоїлася в одній із західних провінцій Канади. Один чоловік позичив в банку трохи грошей. З різних причин він не міг їх віддати. Щоб, отже, охоронити інтереси банку, заряджено ліцитацію всього того, що він посідав. Прийшов ліцитор, гарненько одійти, грубенький. Він вже добре випасся на комівосів з таких ліцитацій. Але на нещастя шериф мусів йти з менеджером банку до банкового офісу, бо забули взяти з собою якісь документи, що відносилися до цієї ліцитації. Користаючи з нагоди, молодий чоловік виліз на баку від мила і так промовив до зібраної публіки:

"Шановні зібрані! Коли ми будемо купувати на таких ліцитаціях і тим способом припиняється до їх успіху, то до весни всіх нас випродають. Але коли ви і я відмовимося купувати річі цього чоловіка і не дамо за них ні одного зломаного цента, тоді всі банки в Канаді не зможуть продати його річі."

НЕ ДАЙТЕСЯ ЗАЛАПАТИ НА БЛУДНІ КЛІЧІ РЕФОРМІСТІВ

Кожна криза в рільництві родить фальшиві медичини. Кожний економічний зацепад виторює блудні пропозиції, щоб таким способом відвернути увагу бідних фармерів від дійсних питань дня та тримати їх в покорі панської класі.
Коли в 1921 23 рр. настала економічна криза, тоді поклякано до життя шнечиний пуд, який мав бути спасенням для бідних фармерів. Зараз шнечиний пуд стоїть перед світом, як середство при допомозі якого фінансовий капітал паує над рільництвом. Описали пошнечині класи за сто процентом пудом, класи, який, коли буде уведений в життя, не може мати нішого значіння, тільки зміцнить науванням фінансового капіталу.
Найпошнечиним блудним кличем в часі поглиблення економічної кризи є відірвання західної

Кампанія за виснаювання делегації до СРСР провадьте під кличками:

Змінення Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім, його секції і РЗТ!
Збудування нової організації — Друзів Радянського Союзу!

Найширше виснаювання досягнень і значіння п'ятилітки!

Демаскування брехонь проти СРСР і викривання підготовки війни проти республіки Рад.

За об'єднання революційний фронт робітництва й бідного фармерства —

ГОЛОВНИЙ КОМІТЕТ ВУРФ ДЕЛЕГАЦІЇ ДО СРСР.

Т. Кульчицький, голова, М. Шатунський, секретар, О. Холіцький, скарбник.

Члени комітету: І. Навізівський, І. Пастух, Т. Пилипак, Д. Дригунко, Ів. Адамбець, Ліберія Данишченко.

СТРАШНА НУЖДА В АРГЕНТИНІ

(Передрук з "Укр. Робітничої Газети" з Аргентини.)

Кожний чоловік знає, що таке означає слово "жебракня". Жебраки, це люди, що не мають фізичної змоги заробити собі на своє удержання. Однак не думаємо писати про жебраків німецьких старців чи калік, а про тих жебраків, що їх перше насильно зроблено жебраками, а відтак проти них підприємляють міри за те, що вони жебракують.

Одна з головніших буржуазних газет в Буенос Айрес закликає уряд прийняти гострі міри проти жебракня на вулицях Буенос Айреса. Згадавши газету зазначає, що за милостиню простягають руку та стукують до кожних дверей, не лише старі німецькі жебраки і каліки, а почавши від дітей, до здорових мушун.

Жебраками являються переважно чужинці, молоді віком, але старі, стуртовувати, виснажені і знищені життям.
Що ж заставило тих молодих людей стати жебраками і просяти милостині у безжурних, ситих і пузатих "добродіїв"? Кожний емігрант, що приїхав в Аргентину, мусів маси повідчення, що він "жебракня" ніколи не займався. А деж тоді взялося стільки жебраків? Адже аргентинські укр. рептільки, як "Укр. Слово", "Україна", писали недавно, що в Аргентині роботи не знайде тільки той, що не хоче закотити рукавів, та волоцюги, які не хочуть робити. (Ці писали і укр. панськьо-льокайські шмати в Канаді — Зам. Ред.)

Поверх мільйон безробітних в Аргентині.
Як перше "Пролетар" так тепер наша "Укр. Роб. Газета" пераз писали про велике безробіття в Аргентині, наслідком якого працююча маса переживає чорні дні нужди і голоду. А тепер, коли навіть буржуазна преса пише про безробіття, яке сягає мільйона безробітних (а що промовчують такі брехливі шмати, як "Укр. Слово" і "Україна"), тепер легко зрозуміти причину цього "жебракня". Що мають робити ті тисячі робітників, які позбавлені праці, виснажені чуждою і голодом блукують по кампанах (фармах) і по містках? Що мають робити ці молоді і здорові люди, що ніхто не хоче купити їхніх мазолістих рук, які живуть під мостами залізних доріг та в очеретах? Що мають почати ці тисячі, що з "айже-рами" (мішамми) на плечах блукають "табунами" по кампанах і яких далеко підганяють "культурних" міст і місточок * та від залізнодорожних станцій? Що ж врешті повинні робити ці сотні тисяч робітників, що їхні жінки і дрібні діти жадають хліба?

ми звідниками бідних фармерів, як ті, які радять бідним фармерам співпрацювати з шерифами, або як ті, які проповідують терпелівість, бо "добрі часи" виглядають "он там ізза вулга".
Потребою нинішнього дня не є нова порода капіталістів, ані більше число країн, які дихали б одна на одну великим економічним і політичним антагонізмом. Потребою нинішнього дня є тісніше об'єднання робітників фабрик з робітниками рільничих знарядів, компанії своє плондровання, компанії рільничих знарядів, свій визиск? Бо ті люди, які підносять оті фальшиві клічи, не згадують нічого про те, що капіталізм має бути знищений. Наперекір, вони говорять, що капіталізм має остатися, а на його чолі має стати нова горстка рабівників і визискувачів фармерської праці.

Ті, які проповідують відірвання західної Канади від східної, помімо всіх своїх радикальних фраз, є такими самими

Всі ці люде молоді і здорові. Вони бажують працювати і шукають тої праці. Нераз мандрують пішком сотні а той тисячі кілометрів, а все за тою працею. Та дарма! Робити трудно знайти, всього нароблено більше, як треба, нові тисячі збільшають армію безробітних, живня пропадають на пни, бо не оплачується збирати їх, а всі робітники "жебраки" здихайте з голоду та мовчіть!

Живляться покидьками.
Ось яка правда в капіталістичному світі! Аж мороз перебігає по тілі, аж кров стинається в жилах, коли бачиш молодого здорову людину, або дитину, яка простягає руку за "милостиню", або перекидає буржуйське сміття, шукаючи за поживою! То власне є ці самі "жебраки", що кожний з них має "свідчення", що він ніколи "жебракня" не займався і проти яких закликають уряд підприємити міри.

Робітники повинні знати, що жебракням вони себе не спесуть і те саме жебракня не освободить їх з теперішнього несправедливого капіталістичного ладу. Що поки існуватиме цей лад, існуватимуть і жебраки і ситі. Треба організуватися, масово вступати в робітничі організації, творити комітети безробітних і боротися за свої права на життя, боротися за хліб і працю.

Ми-ж люди, а не жабраки!
Ми маємо таке саме право життя і багачі. Ми-ж творимо всі багатства світа — а самі остаємо жебраками! Ми будемо залізи дороги і авта — а самі пішком ходимо. Ми строїмо палати — а самі живемо в очеретах та під мостами. Ми працюємо коло хліба — а самі голодні ходимо. В той час, як хліб гине і пропадає один на пни, а другий тухне на складах.

Не жебракнямо, а лише масовою організацією ми вийдемо з того положення. Організація і боротьба за хліб і працю — ось наші клічи, кругом яких ми мусим згуртуватися і боротися за них.
Буржуазія всього світу готується до нової війни проти Радянського Союзу і тому вона думає зможіти знати всіх тих чуждарів безробітних і післяти їх на різню за буржуазні інтереси, проти таких же самих робітників як вони. Кожний робітник повинен знати, що треба буде робити і по чийій стороні стати як прийде ця остання для капіталу година. Бо війною він себе не врятує від тої економічної кризи. Будьтеж на сторожі своїх власних інтересів і боріться за краще життя.

Бідняцькі фермери прерій дають відбій слугам ненаситного капіталу

СЛІДАМИ ОРГАНІЗАТОРА ЛІГИ ФАРМЕРСЬКОЇ ЄДНОСТІ В АЛБЕРТІ

Тов. Екселсон відбуває дуже успішні мітінги. — Повстає багато льокальних Комітетів Акції. — Ліга Фармерської Єдності зростає.

Від довгого часу в провінції Алберта їздить по фермерських околицях т. Екселсон, як організатор Ліги Фармерської Єдності. Помимо шаленої агітації, яку ведуть проти Ліги Фармерської Єдності не тільки всякі бізнесмени, учителі, попіркі рідних релігійних сект, але навіть «провідники» Об'єднаних Фармерів Алберти та пшеничного пулу, на мітінги т. Екселсона приходять маса бідних фермерів і з великим ентузіазмом слухає його слова правди про шістдесяті роки, про її причини, про шалені визиски праці бідних фермерів.

Майже в кожній околиці, яку до цього часу відвідав т. Екселсон, засювало місцеві Комітети Акції, яких завданням є ширити в своїй околиці нову фармерську боеву організацію, щоб об'єднаними силами бідні фермери могли боротися проти викрадення їх з землі за моргеджеві догви, за залеглі податки, за довгі компанії рілліжних знарядів.

Обороняти всіх бідних.

Місцеві Комітети Акції повинні добре орієнтуватися на місця у всіх важких справах, що стосуються бідних фермерів, так членів Ліги Фармерської Єдності, як і тих, які заготовили ріжними ворогами боевого фармерського руху, бояться цієї організації, завданням якої є боротьба за право на життя для всіх бідних фермерів.

Комітети Акції мають подбати про те, щоб в їх околицях не було ні одної успішної ліцитації за довги. Під цей час є багато бідних фермерів, які давно вже потратили свої фарми і зараз живуть на них, як рентівники. Покищо вчителі, себто ріжні фінансові галапаци, не виставляють на публичну ліцитацію великого числа тих фармів, які вони забрали від бідних фермерів за довги і пошкодили їм працювати на них, тільки кажуть віддавати собі певну частину збіжжя за процент. Однак скорше чи пізніше наступить масова випродаж через ліцитацію тих фармів, в яких колишні власники працюють зараз, як рентівники. Тому місцеві Комітети Акції повинні повести в своїй околиці широку агітацію, щоб ніхто з фермерів в тій околиці не відважився купувати отих фармів, бо нині продають фарму тього сусіда, а завтра тебе пустять на бубен.

Завдання Комітетів Акції.

Під цей час є ще невеличке число фермерів, головні середняки і багатії, які все ще так думали, що чим більше землі вони будуть мати, тим більший буде їх дохід. І тому вони йдуть потайно до тих вчителів, які вже забрали фарми від бідних фермерів, однак покищо тримають їх на отих фармах як рентівників, і потихоньки купують їх.

Місцеві Комітети Акції повинні повести проти цього рішучу боротьбу і коли в їх місцевостях є ще такі невідомі фермери, які не можуть бути отой землі, то треба дати їм до зрозуміння, що така кичирна робота не принесе отим захлапкам ніякої користі. Бо коли вони осядуть на таких фармах, то всі бідні фермери

будуть їх бойкотувати, будуть оминати, як заразу.

Страхи на воробіш.

Коли т. Екселсон зачав свою організаційну об'їзду в місяці грудні, то українська хруніяда в Алберті піднесла крик, що т. Екселсон їздить виключно по українських кольоніях і організує тільки українських фермерів до більшовицької Ліги Фармерської Єдності. Всякі пояснення, що Ліга Фармерської Єдності організує всіх бідних фермерів в Канаді без огляду на народність, нічого не помагало петлюрівським киринникам. Не помагало також і те, що Ліга Фармерської Єдності не обмежує своєї діяльності до західної Канади, але перенесе свою активність і до східної Канади. Вперта петлюрівська хруніяда слянула далі і страшида бідних українських фермерів, що коли вони записуються до цієї боевої організації, то канадійський уряд поконфіскує їх «маетки» і відішле такого «большевика» до старого краю.

Опозиція патріотів з ЮФА.

Зараз т. Екселсон їздить переважно по англійських фермерських околицях і зустрічається з шаленою опозицією зі сторони англійських патріотів, провідників реакційної організації Об'єднаних Фармерів Алберти та пшеничного пулу, як також зі сторони тих, які не орудь і не сіють, а живуть з того, що зводять бідних фермерів на мавпів і кажуть їм терпіти і далі тяжко гарувати та заливатися потом на фармах, бо хто виступає проти шаленого визиску своєї праці, той не є льокальним горожаном сніпарової Канади.

Успіхи між англійцями.

Однак помимо шаленої агітації всякої сволочі мітінги т. Екселсона між англійськими фермерами та фермерами всяких інших народностей є дуже успішні. Повстають нові відділи Ліги Фармерської Єдності майже в кожній околиці, де т. Екселсон мав свої мітінги. Бідні фермери зрозуміли, що тільки під проводом такої організації, як Ліга Фармерської Єдності можна успішно боротися проти капіталістичного визиску проти викрадення з фарми за довги після того, як отой бідний фермер нагарувався на ній поверх 30 років і доробився жebraчою торби.

Останніми часами т. Екселсон відбуду успішні мітінги в МекЛакліні, Сондейл, Алістер, Парк Велей, Верміліон, Міннотон, Гілок, Ренфорді, Лавой, Вегревил, Клів, Борціві, Раен і має ще багато місцевостей на лісті, які відвідає в короткім часі.

Правда в очі коле.

В Міннотон місцевий мітег пшеничного пулу скликав масове віче. Ді зібраних фермерів промовляли три промови: Метсон, провінціоанальний посли на вернейський округ, Бенет, директор пшеничного пулу, і т. Екселсон, організатор Ліги Фармерської Єдності. Метсон радил фармерам домагатися від уряду тьордої ціни на збіжжя, Бенет скликав, що пул переплатив своїм членам 15 м на одній пшениці за 1920-30 віжжін рік і аше-

лював за більшою єдністю. Тов. Екселсон говорив про пишну кризу та її причини. Улого промову слухали присутні фермери з великим зацікавленням, однак при кінці, коли він зробив порівняння між радянською системою соціалізованої індустрії, під котрою обставини поліпшають з кожним уліпшенням средств продукції, а капіталістичною системою, під якою кожне механічне уліпшення означає зріст безробіття і обниження життєвого урівня працюючої класи, голова віча звернув йому увагу, щоб він говорив коротко і старався як найскорше закінчити свою промову.

Оборонці визиску.

Таке відношення урядників Об'єднаних Фармерів Алберти та пшеничного пулу до промови т. Екселсона показує нам наглядно, що вони є нічим іншим, тільки щирими оборонцями розкладаючої капіталістичної системи. Коли т. Екселсон закінчив свою промову, то оплески на сали свідчили, що присутні фермери думали щільно, як їх дотеперішні реакційні провідники.

В містечку Лавой, де минулими роками було стягнуто більше число фермерів на мітінг, цього року поверх 150 фермерів прийшли вислухати організатора Ліги Фармерської Єдності. Коли т. Екселсон говорив про банкрутство капіталістичної системи: про потребу боротьби за соціалізм, то це дуже не сподобалося тому, що в старім краю великодими пасками годував безроги, а в Канаді не хоче пасок, але робить всею за «кеш». Він звернувся до присутних фермерів і остерігав їх, щоб вони не йшли за «червоними» та за їхніми непрактичними теоріями. Коли цей «спаситель» фармерських кишень скінчив говорити, то заледво кілька оплесків було чути на сали. Однак коли т. Екселсон закінчив свою промову, то на сали повстала буря оплесків, що свідчить, що бідні фермери зачинають пізнаватися на своїх непрошених «опікунах».

Фармери дискутують КФЛЕ.

На мітінгу у Вегревил кириники старалися своїм переконанням промови т. Екселсона викликати в присутних фермерів впевнення до організатора Ліги Фармерської Єдності. Вони втягнули в дискусію релігію, але кириниками не вдалося переконати присутних фермерів. Цей мітінг був дуже оживлений і був предметом дискусії між фермерами з цієї околиці через довгий час.

В Борціві на мітінгу було поверх 100 фермерів. Тут фермери були дуже «обережні» і хотіли знати, чи приналежність до Ліги Фармерської Єдності не вийде в конфлікт з їх присягою на вірність, коли вони вибирають горожанські намери. Після вдоволюючої відповіді на повидне питання, як також і на деякі інші питання, сформовано місцевий Комітет Акції.

Доробився за довгі роки.

На мітінгу в Мондейр було поверх 300 фермерів. Делегати на фармерську конференцію, яка відбулася в Едмонтоні, здали свій звіт, який присутні фермери прийняли з великим задоволенням. Описав т. Екселсон шістдесяті роки дощому промову, яку також вшухувано з великим зацікавленням. По промові наступили питання, на які т. Екселсон відповідав вдоволюючо. Якійсь при-

сутинні «фермер» питав т. Екселсона, чому він не їде до Радянського Союзу, як там так добре. Тов. Екселсон відповів, що він вже давно бажає виїхати до Радянського Союзу, але за довгі роки свого фармування доробився так, що немає грошей на дорогу. Однак ця відповідь не задовольила питаючого і він сказав, що дасть т. Екселсону тикет до Радянського Союзу, але під тим усливям, що т. Екселсон підпише бонд, що не поверне назад. Тов. Екселсон дав цему «фермереві» влучну відповідь. Він сказав, що не підпише бонду

РОЗГНУЗДАНА ПЕТЛЮРІВЩИНА НАЗИТЬСЯ

Патріотичні хулігани побили бідного фермера, який ніс слово правди між своїх товаришів по праці і звивав їх ставати в лави Ліги Фармерської Єдності та боротися проти капіталістичного визиску.

Мондейр, Алта.

Товариші Читачі! Подано вам тут опис хуліганського нападу українських патріотичних вчителів на організатора Фармерської Ліги Єдності т. Екселсона і на фермера т. Клепарчука за це тільки, що фермери зачинають покидати цю панську гниль і вприватися з під її опіки.

В день 29 січня виїхали ми в трьох: т. Екселсон, я і т. Клепарчук з Мондейр до Вільнінґдон на віче, яке проголошено тамошні бідняцькі і задоволені фермери. Тов. Клепарчук є секретарем нашого відділу в Мондейр і його просяли фермери, щоб він прийхав та переложив їм промову тов. Екселсона, який говорить тільки по англійськи.

Головою мітінгу в Вільнінґдон був тамошній відомий фермер і щирий борець за бідних фермерів т. Попович. Він отворюючи мітінг, провів всіх присутніх бути терпеливими і спокійними, як на культурних людях випадає. Кожній подумав би, що на таку просьбу велький, найбільш нетерпимий, хіт би задержати рішовагу і бути тиждню, але не так наші патріоти.

Пана хуліганщина на мітінгу.

Іменно на цей мітінг прийшли такі патріотичні світочі: скінчений агроном пан Підручний Василь (цього панові платив уряд Алберти пенсію з наших податків, щоб він фармерів добре фармувати, лікувати худобу, розводити курі і іпший дріб: словом бути помічником тим фермерам, які не знають добре англійської мови); був «бієшник» пан Гринько Коляста, син фермера з Роял Парк (він призначено у вилітній (досвідчій школі); був вчитель Антон Соніч з Вільнінґдон; Василь Тоцуляк, власник готелю у Вільнінґдон; Френк Шенчук, місцевий голяр; агент і елеваторщик; менеджер іомберардів на іпшій «інтелігенції». Ці панні було і це, що на мітінгу був присутній панський сторож порядку, провінціоанальний поліцай.

Від деяких патріотів та панів затягало адамними сльозами, що аж тяжко було сидіти коло них. Поліцай толерує хуліганство. Коли тов. Екселсон скінчив свою промову, т. голова по провісти т. Клепарчука перенести її на українське для тих фермерів, які не розуміють англійської мови. Тоді патріоти очинили такий перекл і крик намішено на те, щоб фермери не почувли, що говорив тов. Екселсон. Побовнялися, що коли фермери почувуть є ово правду, так всі шшинується в Канадійську Фармерську Лігу Єдності. Тоді панам ні до кого свої великі димльомані мудраці говорили! Перед ніким пошухувати не! А відомо ж, що між несеїдомими фермерами легко ухвалити за дуже розумного. Коли ото хуліганство негавало, тов. голова замкнув віче, поліцай відмовився виконати

ані цему «фермерові», ані ніякому іпшому капіталістичному агентові.

Тов. Екселсон продовжає свою організаційну об'їзду в Алберті і відзивається до албертійських бідних фермерів, щоб вони заложували Комітети Акції і приготовляли мітінги для промовців.

Всякі листи в справі Ліги Фармерської Єдності і в справі промовців треба адресувати до центрального офісу Ліги в Саскатуні. Повна адреса є така: Farmers' Unity League, 3 Grainger Building, Saskatoon, Sask.

БОРИТЬСЯ ЗА СЛІДУЮЧІ ДОМАГАННЯ!

1. Заборона викидань з фармів за незаплатення моргеджевих довгів, ренту або залеглого податку.
2. Організований опір проти форкложорс і викидань.
3. Бойкотування продажі фармів за податки і всі інші довги.
4. Скасування всіх довгів та залеглих податків.
5. Цілковита контрола грейдування всіх фармерських продуктів в руках фермерів.
6. Встановлення не менше як \$1,000 чистого річного доходу, який має бути загарантований державою. Гроші на це взяти через оподаткування доходів банкірів, моргеджевих та залізничних компаній і всяких інших фінансових корпорацій.
7. Забезпечення для всіх бідних фермерів безплатних лікарств та лікарської опіки. Державне утримування шкіл, включаючи інститути вищого і технічного навчання.
8. Безплатна державна соціальна асекурація від слабости, старости та всякої іпшої непрацездатности.

хуліганів в сали. Перед закнєнням т. голова заявив, що ввечерю того самого дня відбудеться віче самих членів нашої організації в місцевім Роб. Фарм. Домі.

Треба замітити, що фермери були дуже терпеливі і не хотіли це, покищо, пашудити своїх чесних рук на панських прихвостнях та патріотичних загорільцях.

Хулігани вломом дістаються до фармерської сали.

На ввечірнім мітінгу ніхто панських хуліганів не сподівався, бо як голова заявив, що тільки члени мають право бути, так всякому чесному не-членові повинно бути ясним, що для нього там не місце. Ми не знали, що наші інтелігенти так низько впаді, що помимо того прийдуть там на мітінг, де їх не просять. Вони назбирали ще більше число хуліганів до себе і тоді сплеск вломилася до середини, виломивши двері. І тут, хоч це був тільки членський мітінг, поліцай теж мовчки приглядався розбовеї і вломові до сали. Тим разом тов. Екселсон не говорив більше, як 10 мінут, бо хулігани зачали такий крик і галас, що він мусів перервати. Він сказав їм забрати місце на плятформі і заявив, що ми вислухаємо спокійно, хоч знаємо, що вони плетуть небиллиці. Однак вони не мали нічого бідним фармерам сказати, тільки дали ревілі, як худоба. Так показували свою велику науку!

Оце їх «вчені» аргументи.

Нараз хтось заїхкав: «Гарєтє світло!» За кілька хвилін світло згасло. В темноті ми чули, що щось вдарило до куртини. Коли за п'ять мінут засвітило знов світло, ми побачили, що кішено в куртинку двома жіццями. Патріоти доказали великого героїства! Німечилися на більшовицькій куртині! Виставили собі євдоцтво зрілости і моральности!

Побили бідного, свідомого фермера.

Тов. організатор мусів відїхати до Гейрн Гил і тому ми відїхали його до Борціві. Річчасом панські хулігани «інтелігенти» прилазили атак на т. Клепарчука і кинули кількома жіццями на його автомобіль. Описав нішли на стацію, щоб заатакувати т. Екселсона, бо ж бачили, що навіть панська поліцай мовчав. Побовняє їм своєю мовчанкою. Тоді вшався і ми на стацію, щоб забрати Екселсона на автомобіль і так відїзати до Гейрн Гил. Коли надїйшов

потяг, ця штенігента хуліганщина зачала кидати яйцями і при цьому дісталоса кондукторів та ще деяким стороннім людем.

Вкінці дійшло до того, що на стації одна «вчена» патріотична голова кинулася на бідного фермера, т. Клепарчука і виклила до нього своєї фізичної сили. Аж тоді панський «сторож порядку» догадався, що він має якісь там «обовязки» зглядом бідних фермерів, з праці яких він робить собі життя.

Дальші докази панської справедливости.

Це не було нічого іпшого, тільки простий розбишачкий напад і ми хотіли зробити оскарження на місце, але місцевий панський суддя, відмовився їх прийняти і ми вложили оскарження на Вегревил. Побачимо, чим ці вчені інтелігенти голови будуть викручуватися. Канадійська конституція говорить, що покищо, кож на політична партія має право вести свою агітацію між людьми. покищо панні цього ще не скасували. Має до цього право і нова фармерська організація Ліга Фармерської Єдності.

Скаженна «чорної рати» отвірає бідним фармерам очі.

Ці панні самі показати, на яке тратування вони заслуговують на фармерських мітінгах. Сказженна «чорної рати» отвірає бідним фармерам очі. Це то воно на світі є: годьє той народ праці всяких народів, а вони йому дихнути не дають! Нападають на тих фермерів, які їдуть з одного міста в друге, щоб розказати про спільну нам веім кривду.

Велика відсталість деяких фермерів

В нашій місцевості немає ще свого власного Фармерського Дому і тому, що відчувается потреба такого дому, ми зачали розпочинати деякі кроки в цій справі. Фонди є найважніша річ і ми рішані заколювати дендо. Однак на великий наш жах деякі фермери тут ще так далеко відстали, що їх відій німає ні єсвідомини. Вони навіть не таку річ, як ФД не хотять пожертвувати нічого, хоч це не є такі останні.

Один «розумний» знайшовся і сказав, що дав би і кілька десятков, але щоб ФД був записаний на одиницю, а не на товариство. Жінка іпшого фермера сказала, що вона до церкви належить і на церкву то дати би, але на ФД не дасть. Інші вшухувалися в своїм нерозумі чим іпшим, аби тільки допомогти справі будинку ФД, якого тут дуже треба. Сам факт, як ці фермери і фармерки відмовлялися дати маленьку поміч, вказує, що тут конечно такого Фармерського Дому треба.

Така криза на фармах, на іп-

Приєднуйте нових передплатників для «Фарм. Життя»!

